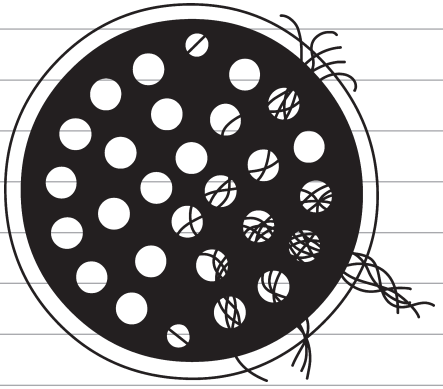
DENNÍK odvážneho bojka

NA ŠPADNUTIE

stonožka

OD JEFFA KINNEYHO VYŠLO:

Denník odvážneho bojka

Denník odvážneho bojka 2: Rodrick je šéf

Denník odvážneho bojka 3: Posledná kvapka

Denník odvážneho bojka 4: Prázdniny pod psa

Denník odvážneho bojka 5: Krutá pravda

Denník odvážneho bojka 6: Ponorková choroba

Denník odvážneho bojka 7: Piate koleso na voze

Denník odvážneho bojka 8: To je ale smola

Denník odvážneho bojka 9: Dlhá cesta

Denník odvážneho bojka 10: Drsná škola

Denník odvážneho bojka 11: Dvojitý podfuk

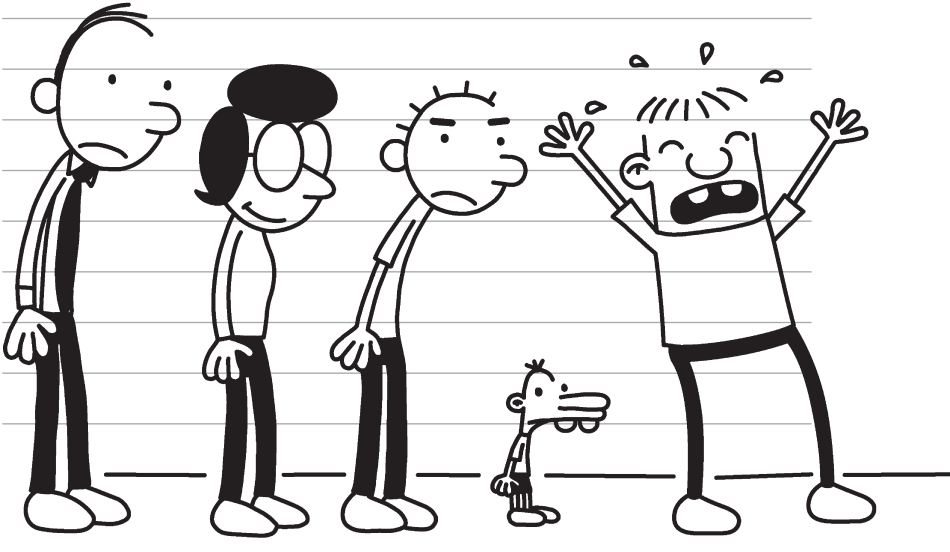
Denník odvážneho bojka 12: Rodinný úlet

Denník odvážneho bojka 13: Snehová bitka

Denník odvážneho bojka 14: Na spadnutie

Denník odvážneho bojka 15: Dolu vodou

Denník odvážneho bojka 16: Veľká šanca

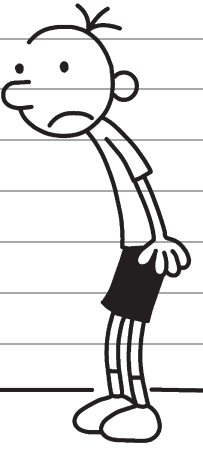

Jeff Kinney

DENNÍK odvážneho bojka 14

NA SPADNUTIE

stonožka

Jeff Kinney
DIARY OF A WIMPY KID:
WRECKING BALL

Wimpy Kid text and illustrations copyright © 2019 Wimpy Kid, Inc.
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™
are trademarks of Wimpy Kid, Inc., and the design of this works'
jacket are trade dress of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.
First published in the English language in 2019 by Harry N. Abrams,
Incorporated, New York
Original English title: Diary of a Wimpy Kid: WRECKING BALL
(All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.)
Translation © 2020 by Elena Guričanová
Cover design © by Chad W. Beckerman and Jeff Kinney
Slovak edition © 2020, 2022 by IKAR, a.s.

Preklad z anglického originálu Jeff Kinney: Diary of a Wimpy Kid:
Wrecking Ball (Amulet Books, New York 2019)
Elena Guričanová
Redakčná úprava Dana Guričanová
Úprava obálky podľa originálu Augustín Putera
Technická redaktorka Helena Oleňová
Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s. – Stonožka, Bratislava
v roku 2022 ako svoju 2 886. publikáciu v elektronickej podobe.
Druhé vydanie
Sadzba a zalomenie do strán ITEM, spol. s r. o., Bratislava

IKAR, a.s.
Miletičova 23
821 09 Bratislava
www.ikar.sk | ikar@ikar.sk

ISBN 978-80-575-1157-1

VENUJEM SCOOTEROVI

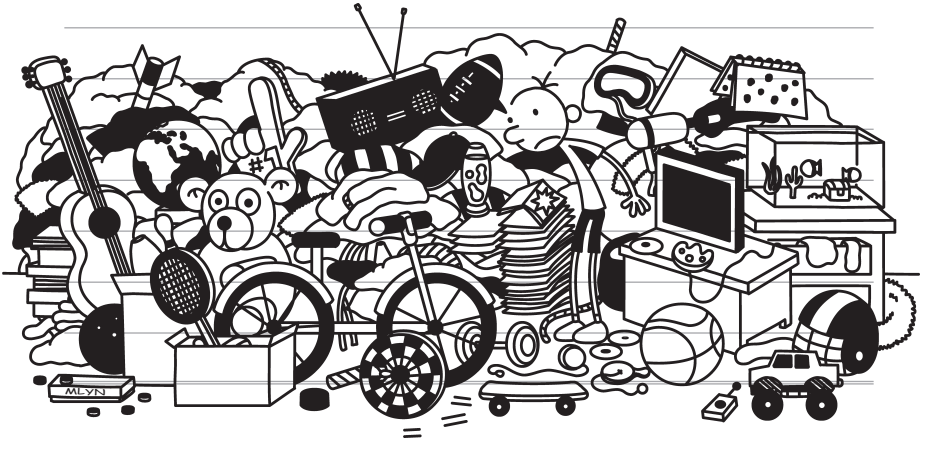
MAREC

Nedeľa

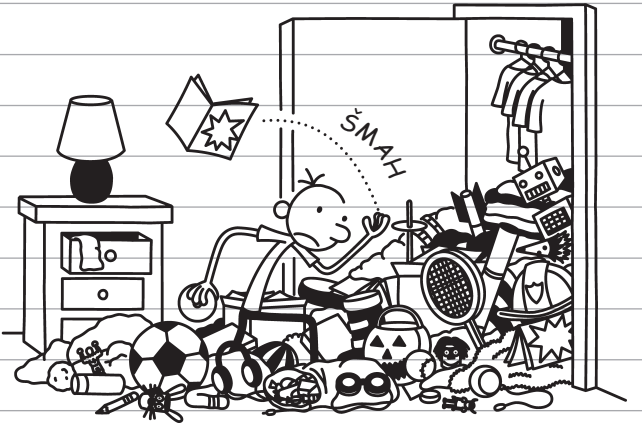
Dočítal som sa, že kedysi dávno kráľov a faraónov pochovávali aj s celým majetkom. Asi verili, že si človek môže vziať svoje veci do posmrtného života.

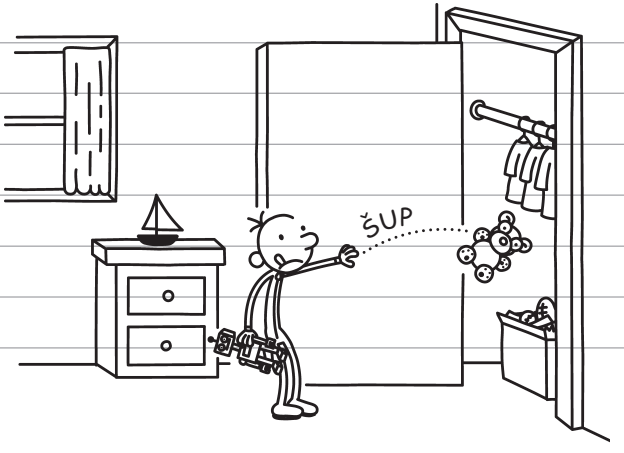
Ak raz MŇA pochovajú so všetkými mojimi haraburdami, možno ma to ešte bude MRZIEŤ.

Mama mi nakázala spraviť jarné upratovanie, aby som sa zbavil vecí, ktoré už NEPOTREBUJEM. Ten nápad sa mi celkom pozdával, kým mi nedocvaklo, koľko rárohov vlastne MÁM.

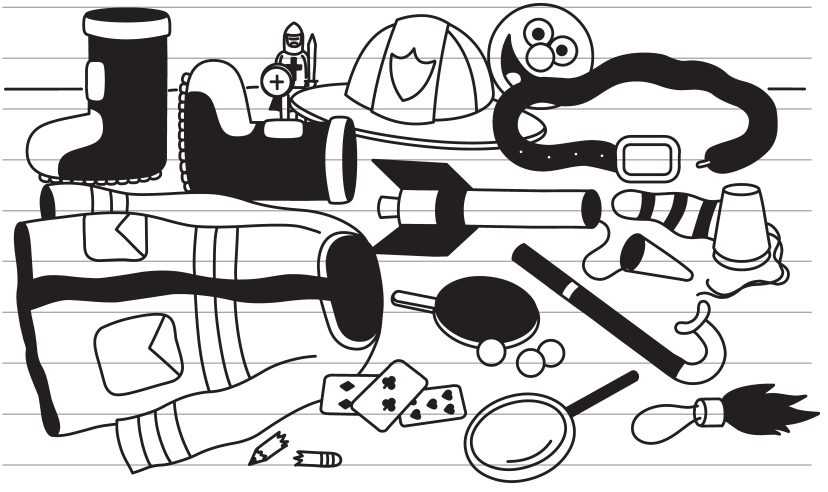
Celé doobedie som sa rýpal vo svojej šialene napratanej skrini. A nieže by som ju mal nejako USPORIADANÚ. Proste som tam hádzal veci bez ladu a skladu, odkedy sme sa sem nasťahovali.

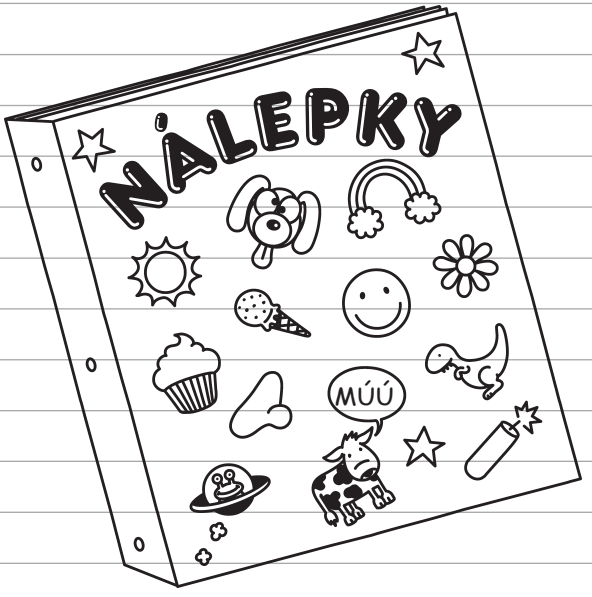
Pripadal som si, ako keby som sa prehrabával svojím DETSTVOM. Čím hlbšie som sa dostal, tým STARŠIE veci som objavil.

Vpredu pri dverách bolo kadečo, čo som tam nahádzal za posledný rok: staré domáce úlohy, komiksy a tak. Keď som ich vypratal, naďabil som na prvé veci, na ktoré som už úplne ZABUDOL.

Našiel som model rakety, ktorý som dostal na desiate narodky a halloweensky kostým spred pár rokov. A ešte všeličo iné, o čom som ani netušil, že to ešte vôbec mám.

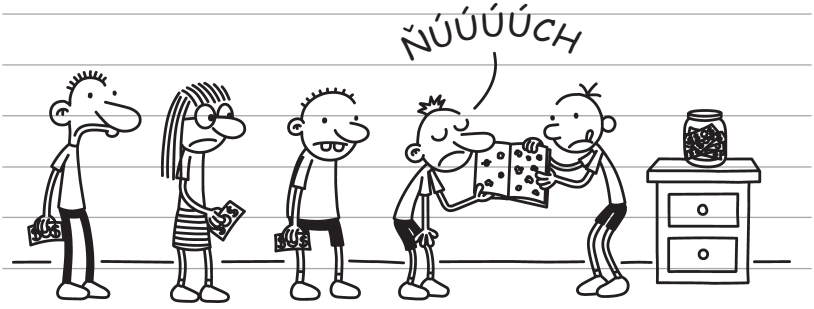

Keď som sa prebojoval ešte HLBŠIE, našiel som niečo, o čom som si myslel, že som to stratil už pred pár ROKMI: obal plný nálepiek, ktoré som zbieral v tretej triede.

Za nálepkami som sa vtedy išiel POTRHAŤ. Najradšej som mal také, ktoré môžeš zoškriabať a ovoňať. Zbieral som PEKNÉ vône ako žuvačka a cukrová vata a tak, ale mal som aj ODPORNÉ smrady.

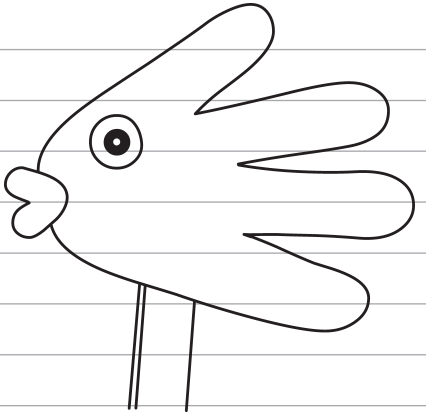
Keď decká zo susedstva zaujímalo, ako smrdí žirafí trus alebo pokazený lančmít, prišli ZA MNOU.

Raz už naozaj napíšem vlastný ŽIVOTOPIS a dám tam aj nálepky na zoškrabovanie, aby som sa podelil o pachy z najdôležitejších udalostí vo svojom živote.

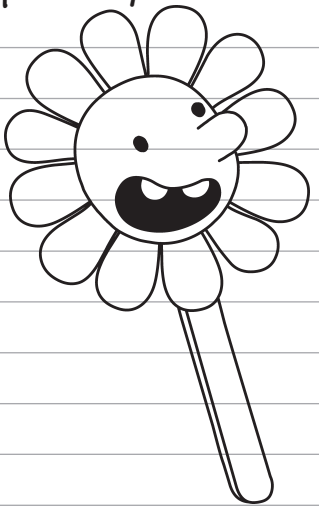
Hrabal som ďalej a našiel som veci zo ŠKÔLKY, napríklad rybu, ktorú som vyrobil tak, že som na kus kartónu obkreslil vlastnú ruku a vystrihol ju.

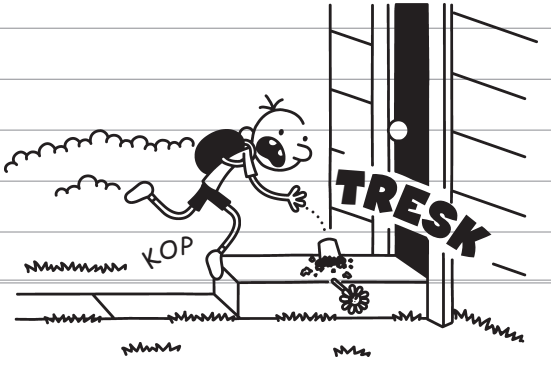
Ako malý som ŠTRAŠNE RÁD všelijako majstroval. Keď mi za to niekto chcel robiť zle, fúkol som mu trblietky rovno do ksichtu.

Našiel som aj darček, ktorý som v škôlke spravil pre mamu, ale nikdy som jej ho nedal. Bola to kvetinka z farebného papiera s mojou fotkou v prostriedku a stopkou z nanukovej paličky.

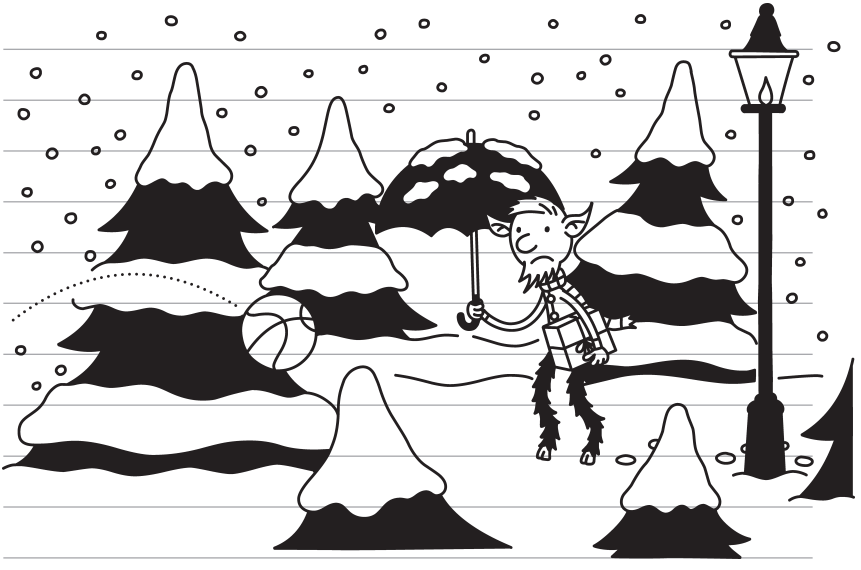
Keď som ju dokončil, strčil som ju do malého kvetináča plného zeme. Lenže cestou domov som sa potkol o schod rovno pred našimi vchodovými dverami, a preto som svoj výtvor mame už nedaroval.

Konečne som sa dostal až dozadu. Paráda! Ale čestne sa priznám, bol som aj trošku SKLAMANÝ.

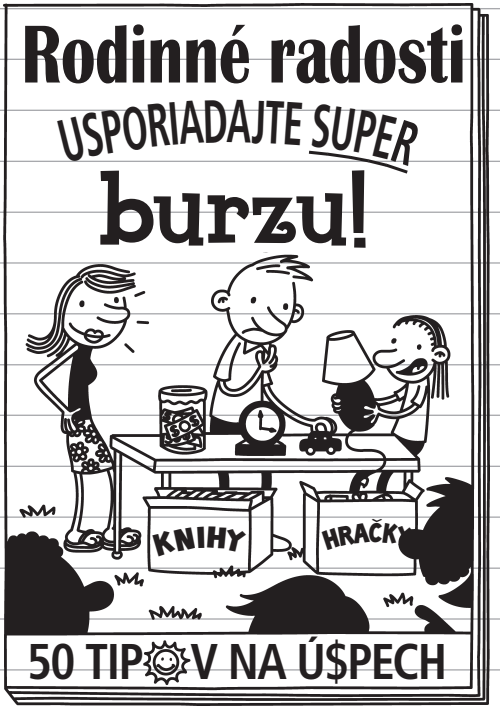
Ako menší som totiž čítal knihu o deckách, ktoré prešli cez zadnú stenu skrine a dostali sa do úplne iného SVETA. Odvtedy ma zaujímalo, či by sa to isté nemohlo podariť aj MNE.

Lenže nech by tam žili akékoľvek bytosti, asi by ma neprivítali veľmi nadšene, lebo som im tam celé roky hádzal všetky svoje HARABURDY.

Dnes som mame ohlásil, že som vypratávanie skrine dokončil. Povedala, že mám svoje veci rozdeliť na tri kopy: jednu si nechám, druhú darujeme na charitu a tretiu vyhodím. Ja som vymyslel niečo lepšie. Keď sa už mám zbaviť všetkých rárohov, môžem na tom aj ZAROBIŤ. Rozhodol som sa u nás na dvore spraviť BURZU.

Mama ma pochválila, že je to SKVELÝ nápad. Potom mi dala svoj obľúbený časopis – číslo plné rád, ako to urobiť PORIADNE.

Všetky nápady v časopise mi pripadali trápne a zastarané. V jednom článku som našiel príklady, ako spraviť pútač a prilákať zákazníkov, ale všetky vyzerali NUDNE.

Aby som dnešných ľudí dostal na burzu, potreboval som niečo, čo zaujme NA PRVÝ POHĽAD. Bleskovo som vymyslel plagát, ktorý by zaručene zabral.

NA CHODNÍKU SA NAŠLO

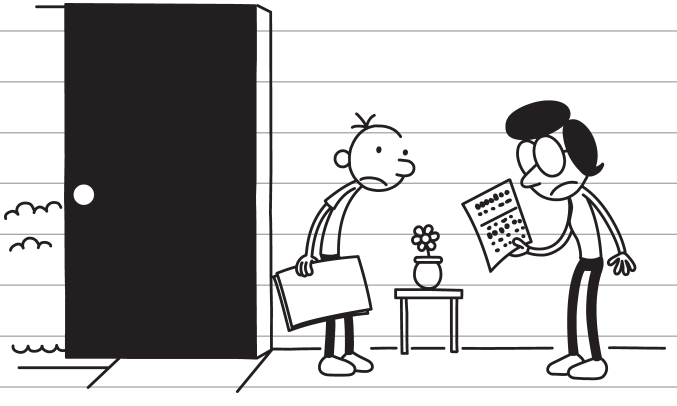
100 DOLÁROV

KTO ICH STRATIL, NECH

SI ICH PRÍDE VYZDVIHNÚŤ

NA SURREYSKÚ 12

Spravil som zopár kópií plagátu a vybral som sa rozvešať ich po okolí. Nestihol som ani vyjsť von, mama ma zastavila.

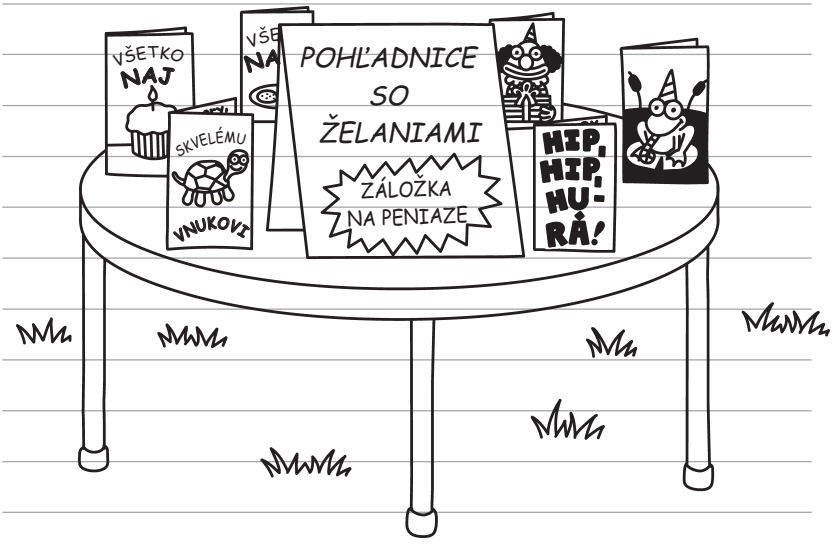
Donútila ma spraviť plagáty, ktoré by sa viac podobali na tie z časopisu. Keď som bol hotový, pricapil som ich na pár telefónnych stĺpov na našej ulici. Potom som dovliekol všetky veci z izby dolu na dvor a začal som ich rozkladať po umelohmotných stoloch.

Na každý stôl som dal ceduľku podľa toho, čo som tam naukladal, napríklad „oblečenie", „knihy" a tak. Niektoré veci som nevedel len tak ľahko zaradiť, musel som trochu pohnúť rozumom.

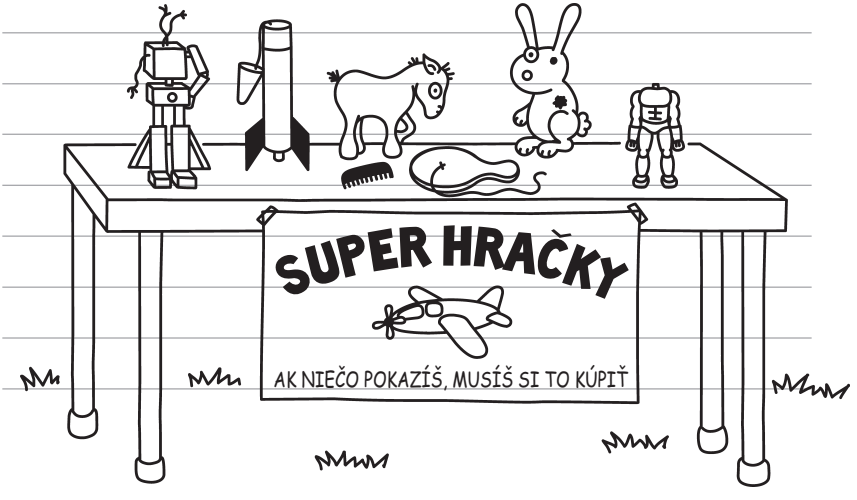
Mal som kopec darčekov od starých rodičov, tiet a strýkov. Žiadnej z tých vecí som sa ani NEDOTKOL. Všetky som teda dal dokopy na jeden stôl.

Vyhrabal som aj dosť pohľadníc, ktoré ešte vyzerali celkom k svetu. Zabielil som na nich svoje meno a uložil som ich na ďalší stôl.

Na ďalší stôl som naukladal pokazené hračky a dúfal, že na burzu prídu aj krpci, ktorí ešte nevedia ČÍTAŤ.

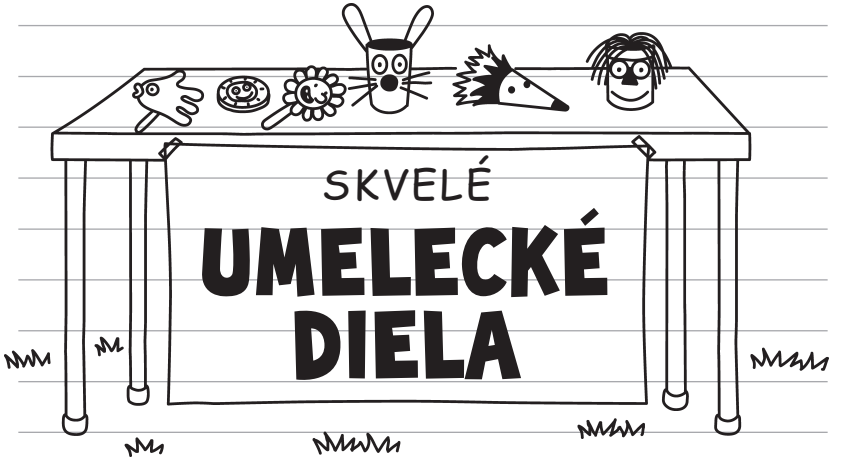
Drobnosti ako guľôčky na hranie a kýpte ceruziek som napchal do ponožiek, ktoré som potom pripevnil na stôl pripináčikmi.

Jeden stôl som vyhradil pre zákazníkov, ktorí by chceli oplieskať ťažké prachy za niečo fakt extra.

Svoje staré umelecké výtvory som dal na samostatný stôl. Keby prišli nejaké decká, ktoré potrebujú darček pre rodičov, ale nechce sa im ho VYRÁBAŤ.

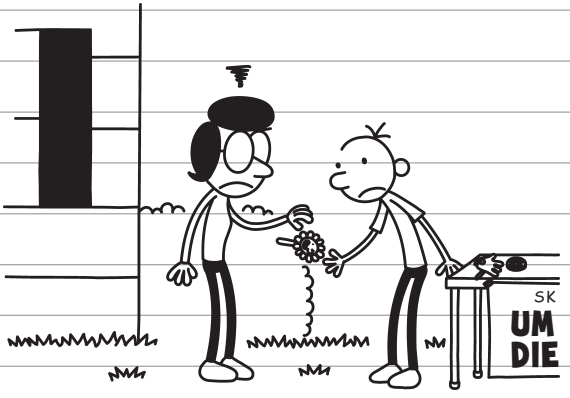

Práve som končil, keď sa mama vyšla pozrieť von. Moja burza sa jej zjavne POZDÁVALA. Akurát podotkla, že vlastné výtvory by som si mal nechať, lebo sú JEDINEČNÉ.

Povedal som jej, že ak z toho stola niečo chce, môže si to kúpiť SAMA. Ponúkla mi tri doláre za papierovú kvetinku, ktorú som pre ňu spravil ešte v škôlke.

Mama tú kvetinu zjavne veľmi chcela a odhadol som, že pre ňu má väčšiu cenu než tri doláre. Tak som si za ňu vypýtal DEŠAŤ.

Asi som to trochu PREŠVIHOL, lebo mama sa vrátila dnu a nekúpila si VÔBEC NIČ.

Čakal som na platiacich zákazníkov a začal som sa trochu ŠTREŠOVAŤ. Docvaklo mi, že mám všetky veci len tak vyložené vonku a nemám ako zabrániť okoloidúcim, aby mi niečo UKRADLI.

Zavolal som teda svojmu najlepšiemu kamošovi Rowleymu Jeffersonovi a poprosil som ho, aby prišiel a pomáhal mi ako „protikrádežový dôstojník".